

Pred Vianocami

Unavili sme sa. Bolo veľa práce a úloh čakajúcich na splnenie. Bojovali sme s chorobami, s výzvami, a teraz prišiel čas, aby sme ohliadnuc na končiaci sa rok si urobili inventúru. Som pokojný. Pokojný, lebo s čistou dušou, so vztýčenou hlavou môžem byť v očakávaní Vianoc. Mám pocit, že som urobil všetko, čo som urobiť mohol, všetko, na čo dostačovala moja sila a moje vedomosti. Pre tento pocit spokojnosti by som chcel vysloviť poďakovanie všetkým zamestnancom mestského úradu a členom poslaneckého zboru mesta Sládkovičovo, všetkým tým, ktorí počas roka stáli pri mne, a ktorí tiež boli toho názoru, že len s úzkou spoluprácou vieme dosiahnuť výsledky, vieme bojovať pre záujmy občanov nášho mesta.

Keď sa obzriem na uplynulý rok, napriek tomu, že naše dni plynuli v blízkosti sudov plných pušného prachu – lebo v susedstve zúriaca vojna medzi Ruskom a Ukrajinou sa ešte neblíži ku koncu, určite pocítim aj následky izraelsko-palestínskej vojny, a popri tom všetkom bola rozpútaná aj hospodárska kríza – napriek týmto negatívnym faktorom môžeme povedať, že Mesto Sládkovičovo nepostávalo na jednom mieste, ale postúpilo dopredu.

Našu ľudskú povinnosť, pomoc na to odkázaným sme napriek všetkému považovali za najdôležitejšiu úlohu, vďaka čomu sa nám podarilo získať dotáciu za solidaritu poskytnutú smerom k utečencom z Ukrajiny a túto dotáciu sme mohli použiť pre rozvoj služieb nášho mesta. Všetky naše tohoročné plány sme splnili: postavili sme novú materskú školu, vytvorili sme nové integrované centrum zdravotníckych služieb, pre dospievajúcu mládež sme vybudovali nové skateboardové ihrisko, na budovy našich škôl sme nainštalovali modernú technológiu so slnečnými kolektormi na využitie obnoviteľných zdrojov energie a v rámci medzinárodného Interreg projektu sa nám podarilo spolu s mestom Břeclav zabezpečiť aj rozvoj historického dedičstva rodiny Kuffnerovcov, veď práve pomocou tohto projektu sa nám podarilo kompletne revitalizovať areál mestského parku pri kaštieli. Toto boli naše niekoľko stotisícové až miliónové investície, ale popri nich sme realizovali množstvo menších projektov rádovo vo výške desiatkach tisíc eur, a prostredníctvom týchto úspešných projektov sme mohli ako dobrí hospodári zveľaďovať, zlepšiť a rozvíjať stav našich budov a iných hodnôt. Pre tých, ktorí majú záujem o bližšie informácie o nami pripravovaných a realizovaných projektoch, dávam do pozornosti webovú stránku mesta, na ktorých si môžete prečítať bližšie informácie.

Bol by som ale rád, keby tento článok bol iba čiastočne o koncoročnej inventúre, lebo takto, pred Vianocami aj ja by som už rád obliekol svoju dušu do slávnostného adventného očakávania.

V polovici životnej cesty sa totiž stále častejšie zamýšľam nad tým, či môžem byť spokojný s doteraz vymenovanými... Hospodárske výsledky, finančné úspechy... Často zvykneme citovať pápeža Jána Pavla II., podľa ktorého „Jeden človek je cennejší, ako všetky poklady sveta“. Preto si pomáhame navzájom. Dobré viem, že vystretú ruku treba prijať, nemôžeme sa vždy opierať len o seba – ale k tomu sa obe strany musia zabudnúť na sebeckosť a musia zvíťaziť nad svojimi vnútornými démonmi! Vystretá ruka dáva silu tomu, kto chce pomôcť, a zároveň dáva pocit ocenenia tomu, komu sme ponúkli pomocnú ruku. Ale treba sa naučiť dôstojnosť dávania aj prijímania, a obidve sa majú robiť s iba s čistou dušou. Na to nás upozorňuje aj adventná príprava.

Je to dobré, že my kresťania máme svoje Vianoce. Taký sviatok, ktorý je počatý v mene lásky, ktorý nás nabáda k tomu, aby sme boli lepšími ľuďmi. Narodenie Ježiša Krista. Sme vďační za to, že

bol jeden človek, ktorý každého z nás vykúpil svojim životom, a svojou obetou nám dal učenie, že všetci sme jedno telo a jedna krv, teda sme zodpovední za seba aj druhých, máme sa mať radi. Ježiš zmenil niekdajší mojžišovský princíp „Oko za oko, zub za zub...“ na také učenie, ktoré hlási „Miluj svojho blížneho, ako seba samého...“. Od tohto väčší dar ľudstvo ešte nedostalo, lebo táto veta sama je svetlom, ktoré nevybledlo ani po uplynutí dvoch tisícročí.

Márne sa snažili futuristi začiatkom 20. storočia o rozšírenie idey, že aj deštrukcia a zničenie vecí je kreatívna tvorba, my ale vieme, že deštrukcia zostáva iba deštrukciou. Márne počúvame každý deň správy o nevyhnutnosti ďalších dodávok zbraní, my ale vieme, že so zbraňami je možné iba ďalšie zabíjanie, a nie nastolenie mieru! Preto považujeme vianočné sviatky za svoje sviatky, lebo ich odkaz svojou čistotou zblízuje okolo seba ľudí láskou, spolupatričnosťou a svetlom vzájomnej zodpovednosti. Je to odkaz, ktorý hlási lásku voči sebe aj blížnym! Je to uznanie toho, že kto si váži seba samého, kto je sám so sebou v mieri, ten vie pomôcť aj iným, ten vie prijať uspokojivé rozhodnutia: udržať to cenné, čo udržať treba, a pokročiť vtedy, keď pokročiť treba.

Znovu očakávame zázrak Vianoc. A keďže zázrak Vianoc nie je v drahých daroch, ale v úprimnosti, v slovách, ktoré vychádzajú z čistého a úprimného srdca, v drobných prekvapeniach, preto aj my by sme chceli obdať každú rodinu v meste novým kalendárom Sládkovičova, aby ste aj vy počas celého budúceho roka, keď budete hľadať užitočné informácie, mysleli na to, že sme vzájomne dôležití pre seba.

Prajem vám všetkým požehnané, pohodové vianočné sviatky, pevné zdravie a do nového roku šťastie, lásku, úspechy a vyváženosť do vašich rodín!